

FRA TEKSTILE TRADISJONER TIL SAMTIDIGE SKULPTURER

Inger Wold Lund

John K. Raustein har lenge vært en markant aktør på den norske kunstscenen. Med arbeid trygt plassert i en tekstil tradisjon har han de siste årene hatt soloutstillinger på blant annet Østfold kunstsenter, Galleri Soft i Oslo, Akershus kunstsenter og House of Foundation i Moss. Dette er tredje gang Raustein har blitt antatt på Høstutstillingen, noe som gjør ham nærmest for en veteran å regne.

Inger Wold Lund (IWL): I år deltar du på Høstutstillingen med verket *Det er midt på dagen, – det er mørkt i huset. (Vi later som om alt er bra)*. Kan du fortelle oss litt om det?

John K. Raustein (JKR): Dette verket er en installasjon bestående av tekstil og diverse funnet treverk. Teknikkene, materialene og fargene setter oss tilbake i tid. Det trivielle bomullslerretet kombinert med ubehandlet treverk fremkaller frivillig og ufrivillig en del erindringer fra barndom og oppvekst. Jeg tenker på arbeidene mine som assosiative objekter og skulpturelle sosiale kommentarer. For meg er dette verket en abstraksjon av mentale minner uttrykt gjennom disse teknikkene og materialene, farge og form. Verket kan gi assosiasjoner til kropp, fragmenter fra et hjem, en skole, scene-tepper og faner...

IWL: Du er kjent for dine tekstile arbeider, og kombinerer ofte tekstil med treverk. Hva er fremgangsmåten din når du velger materialer?

JKR: Alt springer ut fra min fascinasjon for det tekstile materialet. Jeg opplever at det ligger en universell forståelse i det, hvor materialet har en unik evne til å bære på fortellinger, erindringer og minner. I arbeidene mine utforsker jeg tekstiltradisjonen og tekstilhåndverkets muligheter materielt, teknisk og skulpturelt.

Jeg bruker store mengder bomullslerret rett fra rullen. Jeg arbeider intuitivt og røft med enkle teknikker som maskinsøm, håndsøm, broderi, bretteing, knuter, roulour (som er en teknikk for å lage snorer og bånd) og drapering. Dette gir verkene et skinn av tilfeldighet. Men mangfoldige gjentakelser og ofte store formater løfter den tilsynelatende tilfeldigheten, det hverdagslige materialet og de enkle teknikkene opp til forseggjorte, personlige fortellinger.

Treverk er også assosiasjonsskapende. Tradisjonelt er treverk ofte brukt i tekstile fremstillingsprosesser, og ikke minst i oppheng av ferdige tekstile verk. Opphenget er da som oftest skjult, mens i mine verk er opphenget synlig og ofte integrert som en viktig del av selve verket.

Historiske linjer

IWL: Det tekstile feltet har fått en oppsving de siste årene, med flere unge kunstnere som markerer seg, og historiske kunstnere som Hannah Ryggen og Frida Hansen blir trukket fram i lyset igjen. På hvilken måte inspireres du av tidligere og nålevende kunstnere?

JKR: For meg som nesten utelukkende jobber med tekstile materialer er det veldig motiverende å følge med på hvordan tekstil i økende grad inntar samtidskunstscenen både nasjonalt og internasjonalt. Det at store etablerte kunstinstitusjoner viser tekstilutstillinger, og hvor unge talenter stilles side om side med anerkjente kunstnere, er veldig stimulerende. Jeg henter selv ofte inspirasjon fra eldre tekstiltradisjon og tekstilhåndverkstradisjon.

I mine verk finnes referanser til kunstnere som for eksempel Robert Rauschenberg, Anna Eva Bergmann og Josep Grau-Garriga.

IWL: Første gang du deltok på Høstutstillingen var i 2004. Hvordan opplever du at utstillingen har forandret seg i løpet av tiåret som har gått?

JKR: Det å bli antatt til denne «institusjonen» av en utstilling er like stort hver gang. Utstillingen er tydelig profesjonalisert i løpet av det siste tiåret, men den aller største endringen er likevel selve søkeprosessen. I 2004 søkte man med lysbilder og svaret; det fikk man i postkassen... Formidlingen av utstillingen er også blitt bedre og mer tilrettelagt ulike målgrupper, og det at deler av utstillingen vandrer til andre visningssteder er en fin ting. Å få vist sin kunst til et så stort publikum er ganske unikt i norsk målestokk. Og så er det spennende at Høstutstillingen endrer seg som følge av hver nye juryes ønske om å sette sitt avtrykk på ulike kunstneriske medier i takt med tiden. Akkurat som kunsten selv, er utstillingen stadig i endring.

John K. Raustein, født i 1972, bosatt i Oslo. Utdannet på tekstillinja på Kunst- og designhøgskolen i Bergen. Viser verket *Det er midt på dagen, – det er mørkt i huset. (Vi later som om alt er bra)*.

John K. Raustein, *Det er midt på dagen, – det er mørkt i huset. (Vi later som om alt er bra)*, installasjon, 2015.